

Bemoediging 7 mei





DE OPEN HOF



Heer, ontferm U over ons,
open uwe Vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen!
Eeuwig blijft uw trouw bestaan,
laat ons niet verloren gaan.
(Lied 413 vers 3, Liedboek zingen en bidden in huis en kerk)

Vaderarmen

Liefdevolle armen die je omringen, troostend en warm. Vol aandacht en nabijheid.

Vertederend is het beeld van Jozef met Jezus. Zo intiem dat je bijna geneigd bent om je blik af te wenden, het is hun moment, daar mogen wij niet in inbreken.

Toch blijf je kijken, elk detail in je opnemend. Het hoofdje van het kind dat tegen de borst van de vader aangedrukt is, dicht bij het hart van zijn vader. De warmte voelbaar op zijn wang, de geur dichtbij, ja, dit is thuiskomen. De kleine armen die hoog reiken, op naar zijn houvast, zijn zekerheid. Die handjes in je nek, misschien nog een beetje warm van al het hollen en spelen, zacht en toch ook al een beetje sterk. Zo vertrouwd om ze zo te voelen en toch ook zo bewust dat je ze ooit zult gaan missen. De knie van de vader op het houtblok, een anker dat zekerheid geeft: wees niet bang, je zult niet vallen. Die armen die je niet omknellen of vastgrijpen, maar je alle ruimte geven die je nodig hebt. Ze zijn ondersteunend, sterk. Net als de handen, ze vormen een kommetje waar het hoofdje precies in past. Die handen zijn er niet alleen om te beschermen en liefde te laten voelen, ze zegenen ook zijn kind en bidden samen met hem. Zachtjes prevelen de lippen de woorden in zijn haar. Woorden die keer op keer vertellen: jij bent mijn kind, ik zal jou nooit loslaten.

Dorine Keizer